

Opinia Komitetu Regionów w sprawie: „Zielona księga w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną”

(2006/C 31/09)

Komitet Regionów,

uwzględniając przedłożoną przez Komisję Zieloną księgę w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną (COM(2004) 811 końcowy),

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej w sprawie zasięgnięcia opinii Komitetu Regionów na ten temat zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję swego Przewodniczącego z dnia 22 lutego br. powierzającą sporządzenie opinii w tej sprawie Komisji ds. Polityki Gospodarczej i Społecznej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z Tampere (1999 r.), Nicei i Lizbony (2000 r.) oraz Sewilli (2002 r.),

uwzględniając swą opinię w sprawie zmodyfikowanego wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie prawa do łączenia rodzin (CdR 243/2002 fin) ⁽¹⁾,

uwzględniając swą opinię w sprawie komunikatów Komisji dotyczących wspólnej polityki w dziedzinie nielegalnej imigracji (COM(2001) 672 końcowy) oraz otwartej metody koordynacji wspólnotowej polityki imigracji (COM(2001) 387 końcowy) z dnia 16 maja 2002 r. (CdR 93/2002 fin) ⁽²⁾,

uwzględniając swe opinie w sprawie komunikatów Komisji dotyczących wspólnotowej polityki w dziedzinie imigracji i wspólnej procedury w dziedzinie prawa azylu (CdR 90/2001 fin) ⁽³⁾ oraz wniosku dotyczącego dyrektywy Rady ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl w Państwach Członkowskich (CdR 214/2001 fin) ⁽⁴⁾,

uwzględniając swą opinię w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (CdR 213/2001 fin) ⁽⁵⁾,

uwzględniając swe opinie w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu podejmowania pracy za wynagrodzeniem lub prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej (CdR 386/2001 rev. 1) oraz wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, szkolenia lub wolontariatu (COM(2002) 548 końcowy) (CdR 2/2003 fin) ⁽⁶⁾,

uwzględniając komunikat Komisji w sprawie uwzględnienia polityki migracji w stosunkach Unii Europejskiej z państwami trzecimi (COM(2002) 703 końcowy),

uwzględniając swą opinię w sprawie raportu sporządzonego przez Komisję na życzenie sztokholmskiej Rady Europejskiej „O zwiększenie udziału w rynku pracy i propagowanie aktywności zawodowej osób starszych” (COM(2002) 9 końcowy) (CdR 94/2002 fin) ⁽⁷⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie „Imigracja, integracja a rola zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego” (CES 365/2002 fin) ⁽⁸⁾,

uwzględniając art. 13 Traktatu WE i dyrektywę Rady 2000/78/WE, ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, oraz dyrektywę Rady 2000/43/WE, wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne,

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 26.3.2003, str. 16

⁽²⁾ Dz.U. C 278 z 14.11.2002, str. 44

⁽³⁾ Dz.U. C 19 z 22.1.2002, str. 20

⁽⁴⁾ Dz.U. C 107 z 3.5.2002, str. 85

⁽⁵⁾ Dz.U. C 19 z 22.1.2002, str. 18

⁽⁶⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2003, str. 5

⁽⁷⁾ Dz.U. C 287 z 22.11.2002, str. 1

⁽⁸⁾ Dz.U. C 125 z 27.5.2002, str. 112

uwzględniając raport Rady Europejskiej z lipca 2000 r. pt. „Różnorodność a spójność — nowe wyzwania w dziedzinie integracji imigrantów i mniejszości”,

uwzględniając opracowanie Komisji przedstawiające pogłębioną analizę oddziaływania komunikatu w sprawie imigracji, integracji i zatrudnienia (COM(2003) 336 końcowy) (SEC(2003) 694),

uwzględniając swą opinię w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie imigracji, integracji i zatrudnienia (CdR 223/2003 fin) ⁽⁹⁾,

uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości: bilans programu z Tampere i przyszłe kierunki działania” (COM(2004) 401 końcowy),

uwzględniając Konwencję ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin,

uwzględniając projekt opinii (CdR 82/2005) przyjęty dnia 3 maja 2005 r. przez Komisję ds. Polityki Gospodarczej i Społecznej (sprawozdawca: **Alvaro ANCISI**, radny miasta Rawenna (IT-EPP)),

a także biorąc pod uwagę co następuje:

- 1) Szeroko zakrojona imigracja ekonomiczna nie rozwiązuje sama przez się problemów demograficznych związanych ze starzeniem się społeczeństwa i obniżającą się liczbą urodzeń ani nie stanowi jedynej możliwej odpowiedzi na wymagania rynku siły roboczej. Nie ulega wątpliwości, że celowe jest wykorzystanie krajowego potencjału siły roboczej i zezwalanie na imigrację wysoko wykwalifikowanych pracowników w pewnych sektorach — podtrzymywanie napływu imigrantów może się jednak okazać coraz bardziej konieczne dla zaspokojenia potrzeb europejskiego rynku pracy oraz dla utrzymania konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich.
- 2) Przyjęty w roku 2004 nowy europejski program rozwoju polityk w dziedzinie imigracji i azylu, stanowiący jeden z kluczowych elementów programu haskiego, dotyczy imigracji legalnej i zwalczania nielegalnego zatrudnienia; chociaż nadzór nad liczebnością imigracji pozostaje w zakresie kompetencji Państw Członkowskich, oczekuje się opracowania przez Komisję do końca 2005 r. planu polityki w zakresie imigracji legalnej.
- 3) Zielona księga ma na celu przeprowadzenie poprzedzających proces legislacyjny konsultacji z udziałem instytucji europejskich, Państw Członkowskich oraz społeczeństwa obywatelskiego; konsultacje te służyć mają uzgodnieniu jak najwłaściwszych wspólnotowych zasad przyjmowania imigrantów ekonomicznych oraz ustaleniu, na ile korzystne jest przyjęcie w tej dziedzinie przepisów wspólnotowych.
- 4) Nowy traktat konstytucyjny rozszerza kompetencje UE (art.III-267), stanowiąc, że Unia rozwija wspólną politykę migracyjną mającą na celu zagwarantowanie skutecznego zarządzania napływem migrantów, równego traktowania obywateli państw trzecich, którzy przebywają na terenie Państwa Członkowskiego zgodnie z prawem, i zwalczania nielegalnej imigracji i handlu żywym towarem, oraz że przepisy europejskie ustanawiają warunki wjazdu i pobytu, jak również zasady wydawania przez Państwa Członkowskie wiz i dokumentów pobytowych.
- 5) Nowy traktat konstytucyjny stanowi również, że na mocy prawa europejskiego lub uregulowań ramowych mogą zostać stworzone warunki, dzięki którym wspierane będą wysiłki Państw Członkowskich dotyczące integracji. Wykluczona jest przy tym harmonizacja przepisów w Państwach Członkowskich. Komitet podkreśla kompetencje Państw Członkowskich w zakresie uregulowania dostępu obywateli państw trzecich do rynku pracy,

na 60. sesji plenarnej w dniach 6-7 lipca 2005 r. (posiedzenie z dnia 7 lipca) jednomyślnie przyjął następującą opinię:

⁽⁹⁾ Dz.U. C 109 z 30.4.2004, str. 46

1. Stanowisko Komitetu Regionów

KOMITET REGIONÓW,

odnosząc się do niektórych z głównych kwestii, nad którymi dyskusję zainicjowała Zielona księga;

Poziom harmonizacji, do jakiego powinna zmierzać przyszła legislacja wspólnotowa

1.1 **zauważa**, że kształtowanie polityki migracji ma na celu między innymi wprowadzenie krótko- i średniofalowych zmian w gospodarce w odpowiedzi na niż demograficzny w Europie oraz utworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla wszystkich obywateli; jest to zdaniem Komitetu cel o pierwszorzędym znaczeniu;

1.2 **podkreśla**, że istnieje jasny związek pomiędzy stojącymi przed migrantami trudnościami w korzystaniu z legalnych kanałów migracji ekonomicznej, brakiem koordynacji między Państwami Członkowskimi w tej dziedzinie a poziomem nielegalnej migracji;

1.3 **podkreśla**, że wzajemna zależność występująca między polityką gospodarczą, polityką zatrudnienia i polityką społeczną jest jednym z wyróżników europejskiego modelu społecznego, który opiera się na jakości pracy, modernizacji struktur gospodarczych i silnej spójności społecznej;

1.4 **stwierdza jednak**, że w niektórych regionach Europy spada liczba ludności oraz liczebność siły roboczej, podczas gdy inne odnotowują wzrost liczby ludności wraz ze wszystkimi towarzyszącemu temu problemami w zakresie podaży usług i mieszkań na rynku lokalnym;

1.5 **uwaga**, że przyszłe wspólnotowe ramy prawne powinny ustanowić ogólny system prawny obejmujący wszystkich migrantów na terytorium UE, przy czym początkowo można by zająć się kształtowaniem polityki opartej na kryteriach branżowych i koncentrującej się na określonych grupach pracowników migrujących (pracownicy sezonowi; pracownicy o szczególnych kwalifikacjach; pracownicy przeniesieni w ramach jednego przedsiębiorstwa; dostawcy usług);

popiera zatem opcję minimalną zaproponowaną przez Komisję w sporządzonej przez nią Zielonej księdze w sprawie utworzenia wspólnych ram minimalnych standardów przyjmowania obywateli krajów trzecich, którzy pragną podjąć odpłatną pracę bądź działalność gospodarczą na zasadzie samozatrudnienia;

ubolewa, że wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia odpłatnej pracy lub działalności gospodarczej na zasadzie samozatrudnienia⁽¹⁰⁾, który KR przyjął z zadowoleniem w swojej opinii z dnia 13 marca 2002 r., nie zyskał aprobaty Rady;

1.6 **sądzi** również, że w wypadku niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej określonego typu przyjąć można w ramach porozumienia między większą liczbą państw wspólne procedury przyspieszone; Państwo Członkowskie, które odwoła się do takiej procedury, winno być zobowiązane do poinformowania pozostałych Państw Członkowskich i uprzedniego koordynowania z nimi jej wdrażania;

Tryb przyjmowania pracowników migrujących, wnioski o zezwolenie na pobyt i pracę

1.7 **przypomina**, że niezwykle ważne jest, by polityka w dziedzinie wydawania wiz i zezwoleń na pobyt i pracę przyczyniała się do ułatwiania wjazdu pracownikom migrującym; proponuje zatem, by poszczególne Państwa Członkowskie zapewniły jednolitą krajową procedurę wnioskowania prowadzącą do przyznania jednego dokumentu obejmującego łącznie zezwolenie zarówno na pobyt, jak i pracę, w ramach jednego aktu administracyjnego celem ułatwienia i zharmonizowania rozbieżnych przepisów obecnie stosowanych w Państwach Członkowskich;

1.8 **przypomina** zasadę sprzyjania swobodnemu przemieszczaniu się imigrantów będących rezydentami długoterminowymi, którzy już są obecni na wspólnotowym rynku pracy (CdR 337/2004 rev. 1);

1.9 zważywszy, że dyrektywa Rady 2003/109/WE przyznaje migrantom będącym rezydentami długoterminowymi prawo do swobodnego przemieszczania się już od roku 2006, **uznaje za istotne** rozważenie możliwości przyjęcia wspólnych zasad ułatwiających przemieszczanie się po terytorium UE pracowników nie posiadających statusu rezydenta długoterminowego w jednym z Państw Członkowskich (tymczasem bowiem Państwa Członkowskie od 2004 r. cieszą się wolnym przepływem pracowników); w tym celu można by np. wydawać zezwolenia na pobyt przeznaczony na poszukiwanie zatrudnienia, co umożliwiłoby takim osobom znalezienie i ubieganie się o wolne miejsca pracy. Poza tym pożądane byłoby wprowadzenie podstawowych szkoleń w krajach trzecich pochodzenia, co w niektórych sektorach może mieć zasadnicze znaczenie, oraz przyjęcie minimalnych wspólnych reguł w zakresie certyfikacji kompetencji zawodowych nabytych przed lub po wjeździe do danego Państwa Członkowskiego UE;

1.10 **uwaga**, że przyjęcie pracownika winno zasadniczo zależeć od dostępności konkretnego miejsca pracy.

Jednak w niektórych szczególnych sektorach rynku pracy, gdzie trudniej jest rozpowszechnić w kraju pochodzenia informacje o konkretnych wolnych miejscach pracy, prawodawstwo wspólnotowe dotyczące legalnego przyjęcia migrantów mogłoby obejmować zezwolenie na pobyt tymczasowy w celu poszukiwania pracy, które byłoby ważne na ograniczony okres czasu, zarządzałoby nim każde Państwo Członkowskie.

W jakiegokolwiek przyszłej legislacji należy również przewidzieć umożliwienie pracownikowi migrującemu zmiany miejsca pracy i branży oraz ustalić maksymalny okres, w ciągu którego pracownik migrujący może pozostawać bezrobotny, zgodny z okresem ważności zezwolenia na poszukiwanie pracy, po upływie którego pracownik migrujący będzie musiał powrócić do kraju pochodzenia. Jednakże w efekcie tak rygorystycznego wymogu wielu imigrantów w dalszym ciągu zwracałoby się o pomoc do gangów przemytniczych. Stąd też niezbędna jest pewna elastyczność, która z jednej strony daje imigrantom nadzieję i trzyma ich z dala od gangów, a z drugiej strony pozwala Państwu Członkowskim na swobodę przyjmowania obywateli krajów trzecich na podstawie przewidywanych potrzeb rynku pracy. Wszelkie przyszłe prawodawstwo ustalające maksymalny okres, w ciągu którego pracownik migrujący może pozostawać bezrobotny, zanim zostanie odesłany do kraju pochodzenia, musi obok innych czynników brać pod uwagę stopień zintegrowania imigranta ze społeczeństwem przyjmującym, np. obecność członków jego rodziny, uczęszczanie dzieci do szkoły, okres pobytu, ilość lat przeprowadzonych przed okresem pozostawania bez pracy;

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 192 z 12.8.2002, str. 20

1.11 **stwierdza**, że w celu zaspokojenia zapotrzebowania na siłę roboczą w razie jej czasowego lub długotrwałego niedoboru prawo wspólnotowe będzie mogło dopuścić bardziej elastyczne formy zgody na wjazd niż ocena indywidualna — np. w rodzaju zielonej karty — dopiero po przyjęciu systemu informatycznego, który umożliwi zapoznanie się z ofertami zatrudnienia i podawanie ich do wiadomości na szczeblu ogólnoeuropejskim, oraz po ustaleniu wspólnych podstawowych zasad selekcji ubiegających się o wjazd pracowników migrujących;

1.12 **uważa**, że możliwość połączenia zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę nie powinna podlegać regulacji na szczeblu europejskim; należy ją pozostawić każdemu państwu do swobodnego uznania w poszanowaniu zasady pomocniczości;

Prawa, środki towarzyszące i współpraca z państwami trzecimi

1.13 **stwierdza**, że obywatelom państw trzecich będącym pracownikami migrującymi należy koniecznie, poprzez odpowiednią legislację wspólnotową, zagwarantować zasadnicze prawa obywatelskie i socjalne;

1.14 **przypomina** o konieczności ograniczenia drenażu mózgów z państw trzecich i udzielania im pomocy w celu ograniczenia imigracji do poziomu uzasadnionego długofalowo i zgodnego z rzeczywistymi potrzebami zarówno kraju docelowego, jak i kraju pochodzenia (CdR 223/2003): strategię mającą na celu zwalczanie nędzy, poprawę warunków życia i pracy, tworzenie miejsc pracy i rozwijanie szkoleń w krajach pochodzenia migrantów w dłuższej perspektywie czasowej przyczyniają się do normalizacji przepływów migracyjnych;

1.15 **uważa**, że w ramach działań współpracy należy przedsięwziąć środki służące kształceniu, podnoszeniu kwalifikacji zawodowych oraz rekrutacji pracowników w kraju pochodzenia oraz **uznaje** za wskazane zawieranie dwustronnych lub wielostronnych umów z krajami położonymi przy granicy lub w sąsiedztwie UE oraz z krajami doświadczającymi znacznych ruchów migracyjnych w celu ustalenia preferencji w kwestii zezwoleń na wjazd;

Pierwszorzędna rola samorządów lokalnych i regionalnych

1.16 **przypomina** o fundamentalnym znaczeniu regionalnego i lokalnego wymiaru zjawiska migracji ekonomicznych ze względu na wpływ, jaki może ono wywierać na lokalny rynek pracy oraz na usługi, których świadczenie należy do kompetencji jednostek samorządu lokalnego i regionalnego (usługi socjalne, edukacja, mieszkalnictwo itp.); dlatego też, ze względu na takie okoliczności, należy rozważyć przyznawanie funduszy wspólnotowych przeznaczonych na integrację imigrantów wspomnianym jednostkom samorządu lokalnego i regionalnego;

1.17 **podkreśla** podstawową rolę samorządu lokalnego w kwestii bezpieczeństwa i spójności społecznej, stanowiących kluczowy aspekt wszelkiej polityki w dziedzinie migracji ekonomicznej;

1.18 **zwraca uwagę** na konieczność ustalania rodzaju i liczebności migrującej siły roboczej nie tylko na podstawie potrzeb ogólnokrajowych, lecz również wniosków jednostek samorządu lokalnego i regionalnego;

1.19 **uważa**, iż samorządy lokalne i regionalne mogą odgrywać pierwszorzędą rolę w integracji społecznej pracow-

ników migrujących, w rozwijaniu ich znajomości kultury i języka, w nabywaniu przez nich kompetencji zawodowych oraz w ich potwierdzaniu, jak również w realizowanych procesach współpracy z państwami trzecimi w zakresie kształcenia pracowników migrujących.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

KOMITET REGIONÓW

2.1 **biorąc pod uwagę** postanowienia przyszłego Traktatu konstytucyjnego, **akcentuje** jednak ścisły związek, jaki zachodzi między politykami imigracji a politykami zatrudnienia (tytuł VIII art. 137 lit. g TWE); **sądzi** zatem, że zasięganie opinii Komitetu Regionów w kwestii zasad, jakie zostaną ustalone w rezultacie procesu zainicjowanego Zieloną księgą, winno być obowiązkowe;

2.2 **wzywa** wszystkie Państwa Członkowskie do ratyfikowania Konwencji ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin;

2.3 **uważa**, że dla rozwiązania problemów imigracji i rynku pracy najważniejszy jest szczebel ogólnoeuropejski; niemniej jednak szczególną uwagę należy zwrócić na określenie warunków wjazdu i pobytu, tak by, z jednej strony, uniknąć wszelkich konfliktów z prawem państw do ustalania liczby przyjmowanych na ich terytorium obywateli państw trzecich, z drugiej zaś — aby prawo to nie odbijało się niekorzystnie na sytuacji pozostałych państw. Zbyt restrykcyjne zasady pozbawia zainteresowane takim rozwiązaniem Państwa Członkowskie możliwości otwarcia swych granic dla określonej liczby pracowników migrujących, co może poważnie odbić się na ich konkurencyjności gospodarczej na szczeblu krajowym lub regionalnym. **Zaleca** w związku z tym, by wszystkim przyszłym aktom prawnym dotyczącym kryteriów przyjmowania na terytorium Państw Członkowskich towarzyszyła dogłębna analiza ich zgodności ze specyficznymi warunkami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi;

2.4 **biorąc pod uwagę** z jednej strony korzyści, jakie przynieść może ustalenie wspólnych zasad, a z drugiej strony — ponadnarodowe aspekty polityk krajowych oraz możliwe oddziaływanie polityk prowadzonych przez jedno Państwo Członkowskie na inne, **zaleca** przedstawienie dowodów na to, iż przewidywane przepisy takie korzyści przyniosą oraz poddanie ocenie tych aspektów, które ze względu na brak konsekwencji ponadnarodowych można skuteczniej uregulować na szczeblu krajowym;

2.5 ponieważ Zielona księga (jako forma konsultacji poprzedzających proces legislacyjny) nie uściśla, jaki kształt ma przyjąć ewentualny przyszły akt prawny, **uważa**, że bardziej wskazane byłoby przyjęcie dyrektywy, która wskaże kierunek kształtowania polityk krajowych, szanując jednocześnie, z jednej strony, swobodę Państw Członkowskich w podejmowaniu decyzji w kwestiach związanych z pewnymi konkretnymi aspektami oraz w uwzględnianiu specyfiki regionalnej i lokalnej, a z drugiej strony ustanawiając zasady co do warunków wjazdu i pobytu, celem uniknięcia sytuacji, w której polityka jednego z Państw w tej dziedzinie odbijałaby się niekorzystnie na pozostałych. Dyrektywa powinna więc zapewnić Państwom Członkowskim wystarczającą swobodę działania m.in. w celu uwzględnienia specyfiki regionalnej i lokalnej;

2.6 **uważa** ponadto, że w celu określenia praw socjalnych i obywatelskich, można by rozważyć możliwość przyjęcia instrumentu regulacyjnego;

2.7 **zaleca** przeprowadzenie jak najszerzej zakrojonych konsultacji przed rozpoczęciem procesu legislacyjnego oraz uwzględnienie w nich jednostek samorządu regionalnego i lokalnego, które sama Komisja uznaje za ważne podmioty polityk w zakresie imigracji;

2.8 **wzywa** Komisję — z uwagi na niejasne odniesienie do konieczności uwzględnienia aspektów regionalnych i lokalnych (por. str. 8 Zielonej księgi) — do wyraźniejszego uznania na etapie legislacyjnym roli władz lokalnych i regionalnych w doborze segmentów rynku pracy, które wymagają pozyskania pracowników migrujących;

podkreśla ponadto potrzebę programu wymiany dobrych praktyk w zakresie wykorzystania polityki migracji i proponuje, by Unia Europejska poparła utworzenie regionalnych punktów kontaktowych dla przedsiębiorstw zainteresowanych zatrudnieniem pracowników migrujących, w celu zrównoważenia niedoborów siły roboczej oraz stymulowania rozwoju gospodarczego.

Za wskazane **uznaje** przeprowadzenie konkretnej oceny lokalnego i regionalnego wymiaru polityki w dziedzinie migracji

ekonomicznej oraz gospodarczych i społecznych konsekwencji działań proponowanych na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także koniecznego wsparcia finansowego na tych szczeblach.

Komitet sam **powinien podjąć szereg działań** (analizy, badania ankietowe, przesłuchania, konferencje, kwestionariusze) składających się na analizę oddziaływania, w celu lepszej regulacji i lepszej koordynacji polityki imigracyjnej i integracyjnej;

2.9 **zważywszy, że** Komisja kładzie nacisk na to, by planowane działania maksymalnie ograniczały obciążenia administracyjne dla Państw Członkowskich i państw trzecich, nie odnosząc się jednak wprost do kwestii kosztów (choć oczywiste jest, że wiele działań takie koszty będzie generować), Komitet **uznaje za konieczne** przeprowadzenie analizy obciążeń administracyjnych i finansowych, jakie mogą zostać nałożone na samorządy lokalne i regionalne wskutek wdrożenia planowanych działań. Jako że niektóre z tych programów są szczególnie kosztowne, należy oszacować ich konsekwencje. Powinny one być finansowane wspólnie przez dane państwo i UE, przy czym oczywiście nie wolno podważać kompetencji władz lokalnych w dziedzinie określania treści programów i ich realizacji.

Bruksela, 7 lipca 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB